

Den tar vi, sa polisen

I bild sitter rättsstatens utvalde och hans kommissarie med två meters lucka och förklarar för oss troskyldiga att detta är vad vi skall veta om mordet på P. Nu är vi i mål, säger den utvalde som heter Krister med K. Nu skall all vår möda belönas.

Och där satt vi igen i våra tv-fåtöljer som vi gjorde förr inför Stenmarks andra åk i Madonna di Campiglio. Inför det sista nervkittlande åket ner mot en okänd planet. Och [resan](#) ner gav oss yrsel. Åket är brant.

Men den här gången är allt dessutom så högtidligt. Ty detta är den sista målfällan. Det förstod vi alla, det hade man sagt till oss redan innan.

Krister med K, mannen som ler med giporna ner, ler just nu inte alls. Krister är lite trött. Men seriös. Inte alls som den stingslige Hans, men för all del inte så pirrigt macho som den virile [Hasse](#) när han lekande lätt med sitt kraftiga finger gungade jätterevolvern i sin bygel. Jag minns hur jag spann av välbehag när hans befallande ögon gick rakt igenom tv-rutan. Jag vågade inte säga emot. Sanningen var så snubblande nära. Till nittio procent har jag för mig. Eller var det mer?

Men Krister med K har ingen pistol.

Mitt ständiga prat med tv:n brukar inte löna sig. Men nu plötsligt går det galant.

– Krister med C hade ingen pistol. Så vitt jag vet. Men hur var det med S? Hade S en pistol?

– **Det finns en trolig jätterevolver någonstans.** Den lille bridgespelande mannen med keps hade en trolig jätterevolver men det kan inte längre bevisas, inte så här långt efteråt, säger Krister med K. Med en suck. Men nyanserat och värdigt.

– Men hur många? Undrar jag.

– Ja en. Vad vi vet nu.

– Nej, jag menar, hur många skandiamän går det på en rotebroare, förtydligar jag. Och hur många åklagare på ett statsministermord? Jag vill bara veta.

– **Jag lägger ner utredningen, säger Krister.** Jag är början och slutet. Och slutets namn är skandiamannen. Någon annan fanns inte kvar att utreda. En minut hade han på sig att skjuta, eller två. Vad jag vet.

– ... han hör mig. Fantastiskt! Jag och alla andra troskyldiga känner hur myllan växer under parketten. Myllan för konspirationer.

– **Är mordet på P världens längsta statskupp,** fortsätter jag. Inga tanks på gatorna. Inga tusentals instängda på Stockholms Stadion. Inga blodiga, heroiska protestsångare, inget åsiktsförtryck, bara [Mikael Wiehe](#).

– Blev P likviderad av ... ..? Det pixlar i min hjärna. Det är väl ändå inte möjligt?

– Nej, nej, nej. Det var bara en "usel utredning" i början som fick stenen i rullning, säger Krister. Jag lovar. Jag beklagar det. Jag är ingen skurk. Jag är åklagare. Jag hade gjort annorlunda. Men jag var bara tolv då. Tror jag.

– **Ja men demokratins begränsningar då, ska det ta trettiofyra år att förklara** det för en troskyldig? Hur upptäcker vi som tror, nålen i stacken som växer, när tiden hela tiden passeras av nya tider. När Någon eller Något som verkligen var och vet, döljer sig. Vad finns bortom staten? Och hur vet vi att vi troskyldiga inte är skyldiga, kan du säga mig det?

– Det är inte de troskyldigas sak att ha synpunkter på det. Svaret, det kan bara finnas ett svar, ligger dolt i en stack av spekulationer, av hat och gammalt groll. Inlåst i ett arkiv

i Solna. Jag fick titta lite där men [Ingenting](#) fick jag se förutom demokratins rostiga förlängning. Det kanske var S, vem vet. Men ta ett gott råd, se till att skaffa dig ett alibi innan du dör. Och om du var i trakterna av Sveavägen, den 28 februari 1986, så bränn kepsen. Det kan spara pengar. I fall utredningen ändå tas upp igen. Men det tror jag inte. Kanske. Säger Krister med K, som börjar bli riktigt frispråkig.

– **Vi måste med alla demokratiska medel bekämpa** alla privata spekulationer och överlåta det till de professionella, och apropå, P lär nyligen ha setts bakom en rullator i en ostbutik i Zürich . Har du hört på maken?

Nu ler han sitt vanliga nedåt-leende igen. Nu vet jag. Han har det Hasse saknade. Han har humor.

PS. Sanningen är att sanningen är oöverstigitligt brant från mitt perspektiv sett men farligt brant uppifrån sett. Jag har alltid velat skriva något om mordet på P, men inte kunnat när som allting hängde i luften liksom. Men nu, när allting hänger kvar i luften, nu kan jag skriva. Och Krister med K behöver sin humor, det tror jag. DS

Text: Farbror Mosterberg

Foto: Rama, Wikimedia Commons

Fotnot: *Ingenting* är numera ett kontors- och bostadsområde som verkligen finns i Solna och där bland andra SÄPO håller till. Förr var det en skog och ett koloniområde där hyresgästerna sades upp för att det skulle byggas bostäder. Sen flyttade hemlösa in i de tomma stugorna, men de avhystes. Sedan inget hände inget på årtal. Läs mer om [den historien](#) i Socialpolitik nr 2 1016.